

بررسی آت اکولوژی گونه *Eurotia ceratoides* (L.) C.A.Mey

در استان اصفهان

محمد تقی فیضی^۱، مرتضی خداقلی^۲، مصطفی سعیدفر^۲ و امر علی شاه مرادی^۳

چکیده:

گیاهی است برتهای از خانواده اسفناجیان *Eurotia ceratoides* (L.) C.A.Mey که در سطح وسیعی از مناطق استپی و نیمه استپی ایران و استان اصفهان می‌روید. جهت بررسی آت اکولوژی گونه مورد نظر ایندا منابع مختلفی مورد بررسی قرار گرفتند و بعد عملیات صحراوی انجام شد. پس از تهیه نقشه پراکنش آن در استان، دو منطقه موته در واحد رویشی استپی (خشک) و منطقه سمیرم در واحد رویشی نیمه استپی (نیمه خشک) جهت انجام مطالعات انتخاب گردید. مواردی نظیر فنولوژی، مورفو‌لوزی اندامهای هوایی و زمینی، ترکیبیات شیمیایی، میزان تولید علوفه، تاثیرات خاک، زمین‌شناسی، اقلیم و توپوگرافی بر گونه مورد نظر مطالعه و تحقیق شد. نتایج حاکی از آن است که این گونه در مناطق وسیعی از جهان، ایران و استان اصفهان بیشتر در فواصل ۳۴۰۰-۱۱۰۰ متری از سطح دریا گسترش دارد. در بیشتر واحدهای اراضی و انواع خاکها از جمله خاکهای آهکی، گچی و کمی شور (تا هدایت الکتریکی ۵/۲۹ دسی زیمنس بر متر) با اتفاقیات مختلف و در اقلیمهای مقاومت دیده می‌شود. در انواع پوشش‌های گیاهی می‌روید و در بعضی رویشگاهها به صورت گونه غالب در می‌آید. فنولوژی آن در مناطق مختلف بسته به شرایط آب و هوایی تغییرات فاحشی را از خود نشان می‌دهد، به طوری که زودترین زمان گلدهی اواخر اردیبهشت و دیرترین آن اوایل مهرماه می‌باشد. تولید علوفه آن بین ۳۹۰ تا ۲۲۰ کیلوگرم در هکتار بسته به مناطق مختلف استان متغیر است. به انواع بیماریها، آفات و چرای سرگین مقاوم است. بیشترین میزان پرتوئین این گونه در مرحله رویشی ۱۰/۵۷ درصد است.

واژه‌های کلیدی: آت اکولوژی، فنولوژی، مناطق رویشی استپی، نیمه استپی، خاک، سمیرم، موته، ترکیبیات شیمیایی.

۱- کارشناسی موکت تحقيقيات منابع طبیعی و امور دام اصفهان mohammadtaghi-feyzi@yahoo.com

۲- اعضای هیأت علمی مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام اصفهان

۳- عضو هیأت علمی مؤسسه تحقیقات چنگالها و مرانع

مقدمه:

حفظ، نگهداری، اصلاح، توسعه و مدیریت منابع طبیعی تجدید شونده بهخصوص در مناطق خشک و نیمه خشک که از اکوسیستمهای حساس و شکننده‌ای برخوردار هستند مستلزم شناخت جامع و کامل آنها می‌باشد. مطالعات اکولوژیکی می‌تواند به عنوان یکی از راههای اصولی، بشر را در رسیدن به اهداف خود جهت حفظ و بهره‌برداری از محیط زیست یاری نماید. با انجام این گونه مطالعات، توصیه‌های علمی و عملی صحیح جهت احیاء، اصلاح، توسعه، حفاظت از گیاهان و جانوران و محیط آنها فراهم می‌گردد. در زمینه آت‌کولوژی گونه‌های گیاهی مطالعات زیادی در دنیا انجام شده و در ایران هم درباره گونه‌های مختلف توسط دانشگاهها و مؤسسه‌های تحقیقات جنگلها و مراعع در مناطق مختلف کشور این کار صورت گرفته یا در حال انجام است. نظر به این که در این مطالعه به گونه *Eurotia ceratoides* پرداخته شده نتایج بدست آمده در خصوص این گونه در جهان وایران ارائه می‌گردد. سایروس و مکل^۱ این گونه را مناسب جهت کشت به صورت تک گونه یا همراه با گونه‌هایی نظیر *Salsola orientalis* و *Kochia prostrata* می‌دانند و میزان تولید علوفه آنرا ۸۰۰ کیلوگرم علوفه خشک در هکتار طی یکسال ذکر می‌کنند که به صورت چرای مستقیم، علوفه خشک و هیزم در آسیای میانه مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد (۱) مقدم این گونه را جزء گونه‌های سازگار با مناطق خشک و نیمه خشک ایران معرفی کرده و مقدار بذر مورد نیاز جهت کشت 20 kg/h ، عمق کشت آنرا $5/10$ تا ۱ سانتیمتر و زمان کشت آنرا پاییز و زمستان می‌داند و علاوه بر آن یکی از موارد استفاده آن را ایجاد مانع برای جلوگیری از جمع شدت برف در دشتها می‌داند (۲۰). در فلور ایرانیکا (۲۶)، فلور روسیه (۲۳)، فلور ترکیه (۲۲)، رستنیهای ایران (۱۹)، فلور رنگی ایران (۱۶)، فلور ایران (۲۵) درختان و

در ختچه‌های ایران (۶) درباره رده‌بندی خصوصیات گیاه‌شناختی، پراکنش جغرافیایی این گونه در دنیا و ایران و بعضی خصوصیات اکولوژیکی آن مطالبی نوشته شده است. بر اساس مطالعات رنجبری عناصر معدنی تشکیل دهنده این گونه در مراحل مختلف فنولوژیکی و در مناطق مختلف متفاوت است (۹). قورچی مواد مغذی قابل هضم آنرا در منطقه موته $43/5$ درصد و در سمیرم $53/9$ درصد ذکر می‌کند که در مرحله رویشی قابلیت هضم آن نسبت به مرحله زایشی بیشتر است (۱۵). صادقیان پروتئین قابل هضم آنرا $9/7$ درصد در مرحله روشی و $4/4$ درصد در مرحله ریزش بذر بیان می‌کند (۱۲). سعیدفر، بیگدلی، ارزانی در موته، سمیرم و ندوشن یزد درباره روش اندازه‌گیری و برآورد تولید این گونه تحقیقات و بررسیهایی انجام داده‌اند که در مجموع بهترین روش اندازه‌گیری تولید برآورد از طریق تاج پوشش است (۱۱، ۵، ۱). لطفی درجه حرارت را یکی از عوامل مهم برای حضور این گونه در دامنه‌های جنوبی و غربی در منطقه چهارباغ گرگان ذکر می‌کند. وی دمای متوسط سالیانه 14 تا 12 سانتیگراد و بارندگی 250 تا 300 میلیمتر و مناطق خشک و نیمه خشک را برای رشد مناسب این گونه بیان می‌کند (۱۳).

با توجه به اهمیت این گونه در عرصه‌های مرجعی با هدف تعیین پراکنش این گونه در شرایط مختلف اکولوژیکی و ارائه نقشه پراکنش آن، تاثیر عوامل مهم اکولوژیکی از جمله اقلیم، خاک، زمین‌شناسی و توپوگرافی در گسترش و انتشار گونه، گونه‌های همراه و مراحل فنولوژی وغیره مطالعه و تحقیقاتی درباره آن صورت گرفت. این پرسی و تحقیقات در سطح استان اصفهان و بیشتر در حناهای سمیرم در 190 کیلومتری اصفهان در واحد رویشی نیمه استپی و منطقه بوته در 120 کیلومتری شمال اصفهان در واحد رویسی استپی که به منطقه دشت موته معروف است و به خاطر پناهگاه حیات وحش و زیستگاه پستانداران وحشی و حمایت شده به خصوص آهو از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشد انجام شد.

مواد و روش :

این مطالعه در سطح استان اصفهان با وسعتی حدود ۱۰۵۲۶۳۰ هکتار انجام شد. ابتدا منابع موجود نظیر فلورها، کتب معتبر، گزارش‌های کارشناسی، پایان نامه‌ها و غیره مورد بررسی قرار گرفت. اطلاعات لازم درباره خصوصیات گیاه‌شناسی، پراکنش جغرافیایی و سایر موارد دیگر جمع‌آوری گردید. سپس نقشه پراکنش بر اساس اطلاعات موجود، گشتزنی و کنترل صحرازی با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی با مقیاس ۱:۵۰۰۰۰ و ۱:۲۵۰۰۰ تهیه گردید. سمیرم در منطقه رویشی نیمه استپی و موته در منطقه استپی جهت انجام مطالعات دقیق‌تر و ریزتر انتخاب شدند. جهت بررسی پوشش گیاهی در هر منطقه از پلاتهای 10×10 متر مربع استفاده و از این طریق تراکم، درصد پوشش گیاهان و میزان تولید علوفه از طریق قطع و توزین تعیین گردید. برای بررسی سیستم ریشه در هر منطقه به وسیله فشار آب و کندن زمین، ریشه گیاه از خاک بیرون آورده شد و اندازه‌گیریهای لازم صورت گرفت. مطالعه مراحل فنولوژیکی به منظور تهیه تقویم تاریخ زندگی طی یک سال گیاه بر روی ۱۰ پایه ثابت در هر یک از مناطق با بازدید هر پانزده روز یکبار و یادداشت برداریهای لازم انجام شد. ترکیبیهای شیمیایی در سه مرحله رویشی، گلدهی و بذردهی در مناطق مختلف استان مورد آزمایش و مقایسه قرار گرفت. آفات و بیماریها نیز با مراجعات مکرر بررسی و

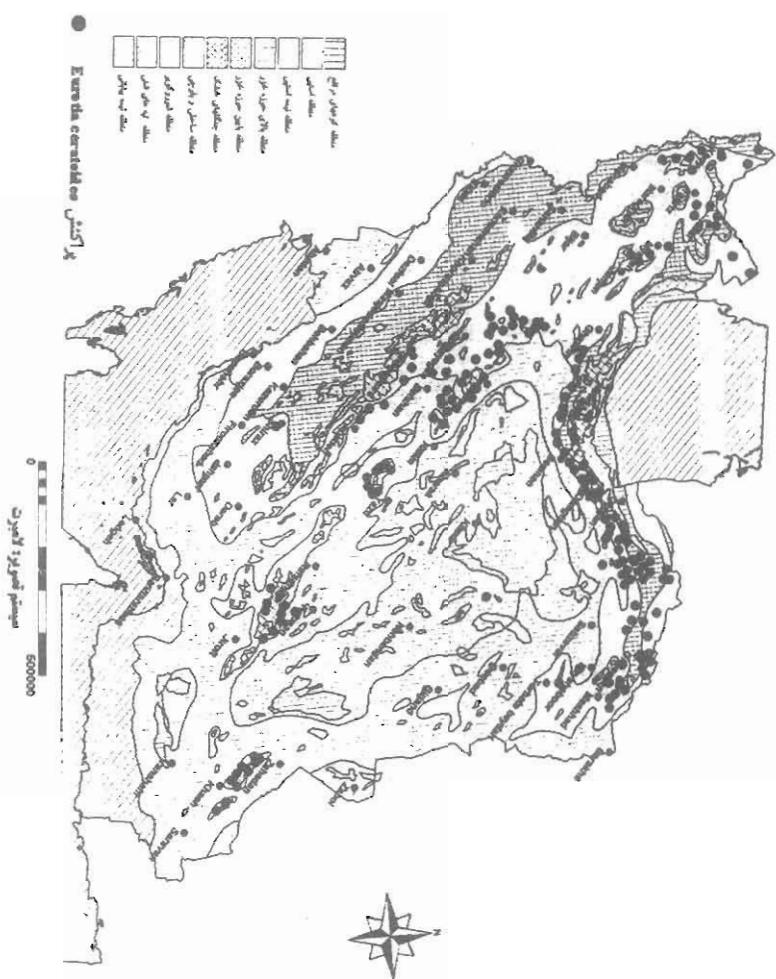

شکل ۱- فرم بوته‌ای و سیستم ریشه *E. ceratoides* L. در منطقه استپی موته

شکل ۲- دارز سنگها با خاک بسیار اندک *E. ceratoides* L.

نکت شماره - ۱۰۲
Eurotia ceratoides

نکت شماره - ۱۰۲
Eurotia ceratoides در ایران

نمونه برداریهای لازم صورت گرفت. جهت مطالعات خاکشناسی در سه مرحله رویشی، گلدهی و بذردهی در مناطق مختلف استان مورد آزمایش و مقایسه قرار گرفت. آفات و بیماریها نیز با مراجعات مکرر و بررسی و نمونه برداریهای لازم صورت گرفت. جهت مطالعات خاکشناسی با استفاده از نقشه‌های ارزیابی و قابلیت اراضی استان اصفهان، نمونه برداری و تعزیز خاک در آزمایشگاه در چند نقطه براساس تیپ غالب و تیپ گیاهی که این گونه در آنها از تراکم قابل توجهی برخوردار بود انجام شد. اطلاعات هواشناسی از نزدیکترین ایستگاه هواشناسی موجود در منطقه که هم از نظر بعد مسافت و هم شرایط اقلیمی و آب و هوایی به منطقه شبیه است، استفاده گردید. برای بررسی تاثیر چرا بر روی این گونه، مرتعبهای به شدت چرا شده، به طور متوسط چرا شده و قرق شده مقایسه و بررسی شد.

نتایج

خصوصیات گیاه‌شنختی گونه:

خانواده *Eurotia ceratoides* (L.) C.A.Mey از خانواده Chenopodiaceae (اسفناجیان) و زیر خانواده Cyclolobeae می‌باشد. این گونه دارای چند اسم علمی هم نام یا مترادف است که در منابع مختلف ذکر گردیده است. گیاهی است بوته‌ای یا نیمه‌بوته‌ای، پایا، ایستاده به ارتفاع ۱۰۰-۳۰۰ سانتیمتر که در شرایط مساعد ارتفاع آن به بیش از دو متر نیز می‌رسد. پوشیده از کرکهای ستاره‌ای شکل خوابیده بر روی هم، خاکستری و یا متمایل به قهوه‌ای، ساقه متعدد، چوبی شده به ویژه در قسمت پایین، بسیار منشعب با ساقه‌های باریک و مقاوم به خصوص در قسمت پایین، رنگ گل مایل به سیاه، تک جنس، کوچک، انتهایی یا جانبی به تعداد زیاد، مجتمع در سنبله‌های مشترک که گلهای نر در بالا و گلهای ماده در پایین قرار دارند، میوه واژ تخم مرغی پوشیده شده به وسیله کرکهای سفیدرنگ که باعث سبکی بذر و انتشار سریع آنها می‌شود. وزن هزار دانه بذر

۱۲/۵-۸ گرم، سیستم ریشه از نوع راست که عمق نفوذ عمودی آن حدود ۱۳۰ سانتیمتر و گسترش افقی آن تا حدود ۲۵۰ سانتیمتر است. تکثیر آن به وسیله بذر به راحتی صورت می‌گیرد.

پراکنش جغرافیایی:

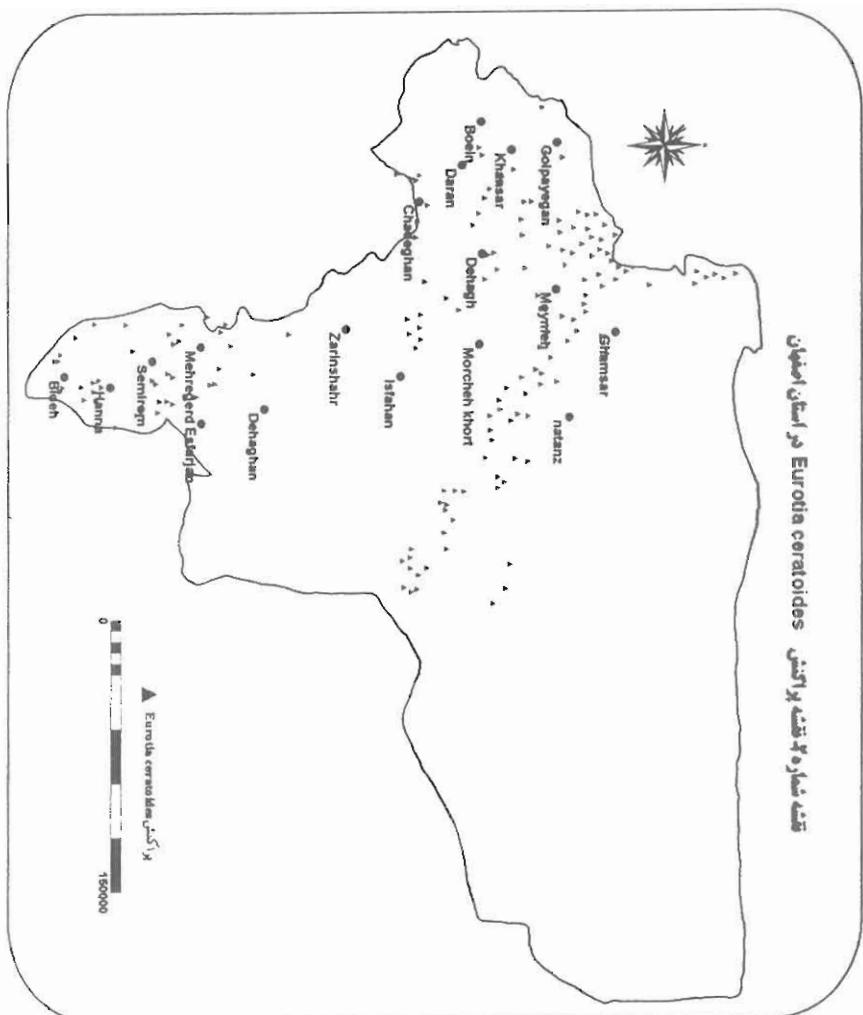
این گونه دارای پراکنش جغرافیایی وسیعی در سطح دنیا می‌باشد که در کشورهای اسپانیا، قفقاز، ترکیه، مجارستان، ارمنستان، ترکمنستان، لبنان، سوریه، مصر، افغانستان، پاکستان آسیای مرکزی تا سیری، مغولستان، شمال چین و ایران گسترش دارد. در ایران در استانهای آذربایجان، تهران، خراسان، چهارمحال و بختیاری، سمنان، سیستان و بلوچستان، گلستان، کرمان، فارس، لرستان، مرکزی، مازندران، یزد، همدان و زنجان پراکنش دارد. (نقشه شماره ۱)

در استان اصفهان در شهرستانهای کاشان، نائین، اردستان، میمه، ارتفاعات کرکس، گلپایگان، نجفآباد، فریدن، شهرضا، اصفهان و سمیرم دیده می‌شود (نقشه شماره ۲).

مشخصات کلی رویشگاههای این گونه:

این گیاه دارای دامنه اکولوژیکی وسیعی بوده و از گونه‌های مهم مرتعی محسوب می‌شود و به نحو عمدۀ در بوته زارها گسترش یافته است. خاص مناطق اروپایی - سیبری و ایرانی - تورانی است و در منطقه ایرانی - تورانی بیشتر در مناطق استپی و نیمه استپی گسترش دارد. رویشگاههای این گونه بیشتر بین ۱۱۰۰ تا ۳۴۰۰ متر از سطح دریا ارتفاع دارد. در انواع واحدهای اراضی نظیر کوهها، تپه‌ها، تراسهای فوقانی (فلاتها)، دشت‌های دامنه‌ای، دشت‌های رودخانه‌ای و دشت‌های سیلانی رویش دارد. در حاشیه رودخانه‌ها، کنار جاده‌ها، حوالی روستاهای در اماکن مخربه، درخاکهای به هم خورده نظیر پشت‌های ایجاد شده جهت عملیات آبخیزداری و حتی روی مرز زمینهای کشاورزی دیده می‌شود.

نقشه شماره ۲- نتیجه پژوهش در اصفهان
در استان اصفهان Eurotia ceratooides

نتیجه شماره ۲ - نتیجه پژوهش در اصفهان
Eurotia ceratooides

این گیاه می‌تواند به عنوان ثبت کننده حاشیه رودخانه‌ها و کنار جاده و پشته‌ها مورد استفاده قرار گیرد. همچنین در دیمزارهای رها شده و مراتع تخریب یافته به خوبی استقرار پیدا می‌کند. کشت این گونه در چند منطقه سمیرم توسط دستگاههای اجرایی و بررسی آنها بیانگر این مطلب است. درخاکهای آهکی، گچی و کمی شوربا هدایت الکتریکی تا ۵/۲۹ دسی زیمنس بر متر و در کلیه بافتهای خاک می‌روید. در شبیهای مختلف و جهات متفاوت دیده می‌شود، ولی در اراضی کم شیب و شبیهای شمالی از تراکم و شادابی بهتری برخوردار است. نوع ریزش‌های جوی در استقرار آن مؤثر نمی‌باشد، اما در شکل رویشی آن موثر است در جاهایی که دارای زهکشی مناسب می‌باشد و خاک به هم خورده است بهترین و بیشترین رشد را دارد.

هوای اقلیم:

(الف) حنای سمیرم: نزدیک‌ترین ایستگاه هواشناسی به محل مورد تحقیق ایستگاه کلیماتولوژی حنا است. این ایستگاه در ۱۹۰ کیلومتری جنوب غربی استان اصفهان بین ۳۴، ۵۱ طول شرقی و ۳۱ عرض شمالی واقع است. ارتفاع آن از سطح دریا ۲۳۰۰ متر می‌باشد که بر اساس آمار ایستگاه مذکور اقلیم منطقه بر اساس روش گوسن و کوپن به ترتیب استپی سرد و معتدل سرد با تابستانهای گرم و خشک است، میانگین حداقل درجه حرارت روزانه ۳۱/۶ درجه سانتیگراد در تیرماه و میانگین حداقل درجه حرارت ۹/۸ درجه سانتیگراد در دی ماه به ثبت رسیده است و متوسط درجه حرارت سالانه ۱۰/۹ درجه سانتیگراد است حداقل مطلق و حداقل مطلق به ترتیب ۴۰/۱۱ و ۳۰ - درجه سانتیگراد می‌باشد. میزان بارندگی ۳۱۶ میلیمتر است که پراکنش آن چندان مطلوب نیست، به طوری که در پاییز، زمستان، بهار و تابستان به ترتیب ۲۸، ۵۲، ۱۹، ۱، ۱۹ درصد ریزش می‌کند.

ب) مونه: نزدیک‌ترین ایستگاه هواشناسی به محل مطالعه و تحقیق ایستگاه هواشناسی میمه می‌باشد، مونه در ۱۲۰ کیلومتری شمال اصفهان در طول جغرافیایی ۵۰°، ۵۰' شرقی و عرض جغرافیایی ۴۰°، ۳۳' شمالی در بخش میمه واقع است. ارتفاع آن از سطح دریا ۱۹۰۰ مترمی‌باشد. بر اساس آمار موجود اقلیم منطقه با روش طبقه‌بندی گوسن نیمه بیابانی خفیف و کوین معتدل مسد با تابستانهای بسیار گرم و خشک می‌باشد. میانگین حداقل درجه حرارت روزانه $33/25$ درجه سانتیگراد در تیرماه و حداقل درجه حرارت $-8/42$ درجه سانتیگراد در دی ماه به ثبت رسیده است. متوسط درجه حرارت سالانه $11/7$ درجه سانتیگراد است. حداقل مطلق و حداقل مطلق به ترتیب 39 و -28 درجه سانتیگراد می‌باشد میزان بارندگی سالانه $173/28$ میلیمتر است که از پراکنش خوبی برخوردار نیست.

خاک‌شناسی و زمین‌شناسی:

با توجه به مطالعات خاک‌شناسی و آزمایش‌های انجام شده و نیز نقشه‌های قابلیت اراضی، این گونه در واحدهای اراضی کوه، تپه، فلاتهای تراسه‌ای فوقانی، دشت‌های دامنه‌ای و دشت‌های سیلانی، در کلیه بافت‌های خاک، داخل درز و شکاف صخره سنگها، در خاک‌های آهکی تا $42/5$ درصد و گچی تا 19 درصد و خاک‌های کمی شور تا هدایت الکتریکی (EC) $5/29$ دسی‌زیمنس بر متر، اسیدیته (pH) $8/9$ تا $7/81$ ، خاک‌هایی از نظر تکامل پروفیلی تکامل یافته تا تکامل نیافته رویش دارد. بررسی نقشه‌های زمین‌شناسی نشان دهنده حضور این گونه در انواع سازندهای زمین‌شناسی است (عکس شماره ۲).

جدول شماره امتحانات خاک در رویشگاههای مختلف
E.ceratooides

طبقه بافت	Clay	Silt	Sand	EC ph	هدایت کتری	Depth مقعده	مشخصات نمونه
H SiCL	۳۷	۱۱/۰	۷/۰	۷/۶۸	۰/۸۴	۰-۱۰	A1 حسا
V SiC	۰.	۴۰/۰	۶/۰	۷/۸۱	۰/۳۹	۱۰-۴۰	B1 حسا
V SiC	۰.	۴۰/۰	۶/۰	۷/۸۱	۰/۴۰	۴۰-۱۱۰	Bk1 حسا
H CL	۲۹/۰	۶/۰	۲۶	۷/۹۸	۰/۹۹	-۱-	A گلپگان در
H CL	۳۹/۰	۳۶/۰	۲۶	۸/۰	۰/۵۰	۱۰-۳۰	B گلپگان در
H CL	۲۹/۰	۳۶/۰	۲۶	۷/۸۳	۰/۷۸	۳۰-۵۰	C گلپگان در
M L	۱۷/۰	۳۳/۰	۰.	۷/۸۷	۰/۷۹	-۸	A کلهود
H SCL	۲۷/۰	۱۸/۰	۰۶	۷/۰	۰/۷۰	۸-۲۰	B کلهود
M SL	۱۳/۰	۱۰/۰	۷۶	۷/۹۹	۰/۷۸	۲۰-۰-	C کلهود
L SL	-	-	-	۷/۸۰	۰/۷۹	-۴-	گلپگان در پروفیل شماره ۲
L SL	۱۷/۰	۳۱/۰	۰۲	۸/۱۰	۰/۷۴	-۳-	گلپگان در پروفیل شماره ۱
L SL	۱۶/۰	۱۷/۰	۰۱	۸/۱۰	۰/۷۴	-۳-	مورته پروفیل شماره ۱
L SL	۸/۰	۹/۰	۸۲	۷/۷۰	۰/۷۰	۱۰-۱۰۰	مورته پروفیل شماره ۱
H LS	۲۴/۰	۲۱/۰	۰۶	۸/۰۳	۰/۰	-۴-	مورته پروفیل شماره ۲
H SCL	۲۷/۰	۱۹/۰	۰۶	۸/۱۱	۰/۰۳	۲۰-۷۰	مورته پروفیل شماره ۲
H SCL	۲۷/۰	۱۹/۰	۰۸	۸/۲۴	۰/۰۳	۸۰-۱۰۰	مورته پروفیل شماره ۲

فنولوژی:

نتایج مطالعه فنولوژی *Eurotia ceratiodes* و تاثیر بعضی عوامل اقلیمی در بروز پدیده‌های فنولوژیکی در نمودارهای شماره (۱) و (۲) نشان داده شده است. بر اساس این نتایج مرحله شروع رشد در اوایل فروردین وقتی که خاک به سبب ریزش‌های زمستانه دارای رطوبت کافی است و درجه حرارت هوا و خاک رو به افزایش است اتفاق می‌افتد. مرحله رویشی از اواسط تا اواخر فروردین شروع و مدت آن بستگی به شرایط محیطی بهویژه رطوبت و درجه حرارت دارد که هر چه رطوبت کمتر و دما بیشتر باشد طول این دوره کوتاه‌تر و بر عکس هر چه رطوبت بیشتر و دما کمتر باشد، دوره رویشی طولانی‌تر می‌شود. بروز پدیده‌های فنولوژیک در این گونه در مناطق و شرایط مختلف متفاوت است، به طوری که زودترین زمان گلدهی در اواخر اردیبهشت و دیرترین آن اوایل مهرماه به ترتیب مربوط به موته و سمیرم است. بذر دهی آن در منطقه موته از خرداد ماه شروع و در تیرماه کامل شده و در این زمان بذر ریزش می‌کند و برگهای آن نیز کم زرد شده و می‌ریزد و گیاه به خواب تابستانه می‌رود. ولی در منطقه سمیرم گیاه از اوایل شهریور به بذر می‌رود و در مدت زمان طولانی‌تری حدود دو ماه به تدریج در اواخر مهرماه و اوایل آبان بذر ریزش می‌کند. پس از آن کم برگها ریخته و گیاه به خواب زمستانه می‌رود. (نمودار شماره ۲)

تیپها و گونه‌های همراه :

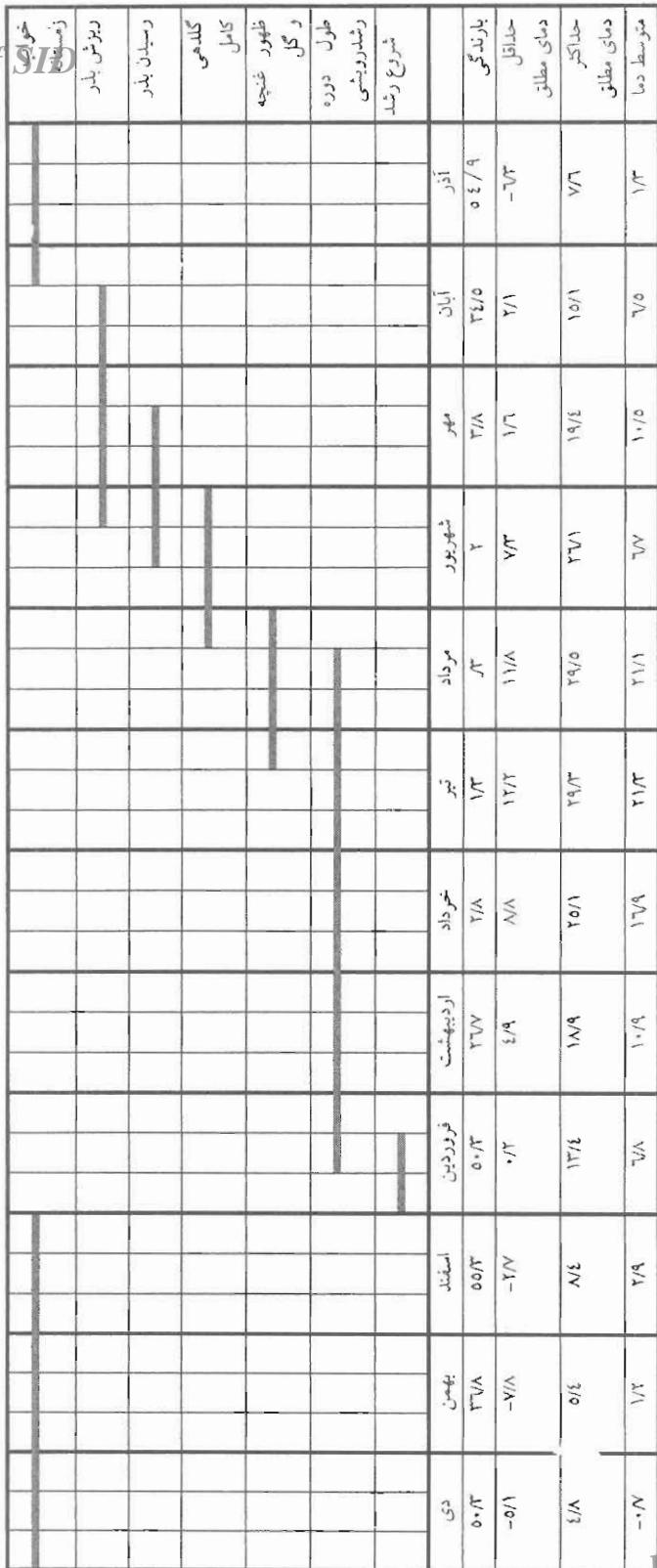
این گونه با توجه به پراکنش وسیعی که دارد، در بسیاری از رویشگاهها یافت می‌شود و در برخی از این رویشگاهها به صورت گونه غالب دیده می‌شود. در استان اصفهان در منطقه سمیرم این گونه در سطح محدودی به صورت گونه غالب در آمده و لیکن در بقیه مناطق به صورت گونه همراه در داخل تیپهای گیاهی درمنه دشته *Astragalus spp.* درمنه کوهی *Artemisia aucheri* *Artemisia sieberi* انواع گون.

جارو *Bromus tomentellus* و *Stipa barbata*, *Scariola orientalis* سایر گونه هایی که همراه این گونه دیده می شود به بیش از صد گونه که بیشتر آنها بوتهای هستند بالغ می گردد.

ترکیب‌های شیمیایی:

نتایج حاصل از بررسی ترکیب‌های شیمیایی در مرحله رویشی و زایشی در چهار منطقه مختلف در جدول شماره (۲) و در مراحل رویشی، گلدهی، بذردهی و لاشبرگ در منطقه سمیرم در جدول شماره (۳) آورده شده است.

نمودار شماره ۱- طول مدت نیوز پلدهای فنولوژیکی گونه *Eurotia ceratoides* در حیات سهیم

امرار هواشناسی در ماههای اندودی، بیهوده و فضند صریبوط به سال ۱۳۷۶ و بینیه ماهاها مربوط به سال ۱۳۷۷ می‌باشد.

جدول شماره ۲: مقایسه ترکیب‌های شیمیایی در دو مرحله روشی، زایشی

(بیشتر میوه‌دهی) در چهار منطقه

منطقه	مرحله	فولوژیکی	ماده خشک	درصد ازت	پروتئین	خاکستر	فسفر	کلیم	%
حنا	رویشی	۹۳/۷۷	۱/۴۴	۹/۰۵	۱۰/۳۶	ناظیر	۰/۰۲	ناظیر	۱۰/۳۶
سمیرم									
حنا	زایشی	۹۳/۹۰	۱/۱۱	۷/۹۷	۹/۷۲	ناظیر	۳/۲۵	ناظیر	۹/۷۲
سمیرم									
قرقچی	رویشی	۹۹/۰۸	۱/۶۸	۱۰/۰۷	۹/۱۹	ناظیر	۳/۵۷	ناظیر	۹/۱۹
(موته)									
قرقچی	زایشی	۹۴/۸۶	۱/۲۸	۸/۰۴	۱۰/۳۶	ناظیر	۳/۹	ناظیر	۱۰/۳۶
(موته)									
فریدن	رویشی	۹۵/۰۵	۱/۵۶	۹/۰۸	۱۲/۹۸	ناظیر	۴/۲۲	ناظیر	۱۲/۹۸
عادگان									
فریدن	زایشی	۹۴/۰۴	۱/۳۵	۸/۴۸	۱۰/۱	ناظیر	۷/۱۷	ناظیر	۱۰/۱
عادگان									
موته	رویشی	۹۴/۹۶	۱/۴۹	۹/۱۷	۱۷/۰۸	ناظیر	۲/۶	ناظیر	۱۷/۰۸
موته	زایشی	۴۹/۰۱	-۱۸۲	۵/۳۱	۹/۰۳	ناظیر	۳/۲۵	ناظیر	۹/۰۳

جدول شماره ۳: مقایسه ترکیب‌های شیمیایی در چهار مرحله فولوژیکی در حنا سمیرم

لشبرگ	گذردهی	گلدهی	رویشی	فولوژیکی	٪	٪	٪	٪	٪
۹۴	۹۹	۹۳	۹۳/۷۷	۱/۴۴	۹/۰۵	۱۰/۳۶	ناظیر	۰/۰۲	ناظیر
۹۴	۹۳	۹۳	۹۳/۷۷	۱/۴۴	۹/۰۵	۱۰/۳۶	ناظیر	۵/۵۲	ناظیر
۹۴	۹۳	۹۳	۹۳/۷۷	۱/۴۴	۸/۰۸	۷/۹۷	۱	۰/۹۴	ناظیر
۹۴	۹۹	۹۹	۹۹/۰۸	۱/۶۸	۷/۹۷	۱۰/۰۷	۰/۷۶	۰/۹۴	ناظیر
۹۴	۹۴	۹۴	۹۴/۰۹	۰/۰۷	۴/۴۹	۹/۰۶	۲	۰/۱۸۵	ناظیر

خوشخوارکی:

از نظر خوشخوارکی این گونه معمولاً در طبقه II قرار می‌گیرد و مشاهدات نشان می‌دهد که در منطقه استپی نسبت به منطقه نیمه استپی بیشتر مورد چرا قرار می‌گیرد.

کاربرد:

این گونه به عنوان علوفه خشک و تر با میزان تولید علوفه خشک به طور متوسط در موته ۳۲/۵ کیلوگرم در هکتار با تراکم ۷۰۰ بوته در هکتار و ارتفاع رشد متوسط ۲۳ سانتیمتر و در سمیرم ۳۹۰ کیلوگرم در هکتار با تراکم ۱۶۰۰ بوته در هکتار و ارتفاع رشد متوسط ۴۹ سانتیمتر، حفاظت خاک، ثبیت کننده پسته‌ها و کنار جاده‌ها، سوخت و فضای سبز کاربرد دارد.

مقاومت به چرا، آفات و بیماریها:

در برابر چرا، کوبندگی و قطع نه تنها مقاوم است، بلکه چرای معقول باعث شادابی و عدم خشبي شدن آن می‌شود. چرای بیش از حد باعث تغییر فرم رویشی آن شده و آنرا به حالت بالشتکی مانند در می‌آورد. آفات و بیماریهایی که خسارت قابل توجهی به آن وارد کند مشاهده نشد. تنها تعداد کمی لارو نوعی زنبور دیده شد که تحت بررسی بیشتر می‌باشد.

بحث و نتیجه گیری:

Eurotia ceratioides یکی از گونه‌های مهم بوته‌ای مرتعی قابل توجه در خانواده اسفناجیان *Chenopodiaceae* می‌باشد که در دنیا و ایران از پراکنش جغرافیایی وسیعی برخوردار است و مطالعات نسبتاً زیادی درباره آن انجام گرفته است. رویشگاه‌های این گونه معمولاً دارای دامنه ارتفاعی بین ۱۱۰۰ تا ۳۴۰۰ متر از سطح دریا است. گیاهی

بوته‌ای یا نیمه بوته‌ای که شکل رویشی آن بستگی به شرایط اکولوژیکی محل رویش دارد. به‌طوری که هر چه رطوبت کمتر و تبخیر و تعرق کمتر باشد کیفیت و کمیت علوفه بهتر و بیشتر می‌باشد. و بر عکس هر چه رطوبت کمتر و تبخیر و تعرق بیشتر شود گیاه خشبی‌تر و بر میزان سلولز والیاف آن اضافه می‌گردد. معمولاً در بارندگیهای بین ۱۴۰ تا ۲۰۰ میلیمتر دیده می‌شود، ولی به نظر می‌رسد که بارندگی مناسب رشد آن بین ۲۰۰ تا ۳۰۰ میلیمتر و دمای متوسط رشد ۱۱ درجه سانتیگراد می‌باشد. ارتفاع این گونه در رویشگاههای طبیعی بین ۳۰ تا ۱۰۰ سانتیمتر می‌باشد، ولی در نقاطی که به نحوی خاک به هم خورده باشد نظیر کنا جاده‌ها رودخانه‌ها، مرز زمینهای کشاورزی و مناطقی که از رطوبت و زهکشی بهتری برخوردار می‌باشد ارتفاع آن به بیش از دو متر نیز می‌رسد. این گونه دارای ساقه‌های متعدد و برگهای ریز، گل آذین به شکل ستبله، گلها تک جنس که گلها نر در بالا و گلها ماده در پایین قرار دارد که به گرده افسانی کمک می‌نماید. بذر این گونه سبک و تولید آن قابل توجه است که این امر باعث افزایش قدرت زادآوری در این گیاه می‌گردد. عمق نفوذ عمودی ریشه تا ۱۳۰ سانتیمتر و گسترش افقی آن تا ۲۵۰ سانتیمتر می‌رسد که این به بافت، رطوبت، افقهای محدود کننده و جنس خاک به خصوص میزان آهک بستگی دارد. ریشه از انعطاف‌پذیری بالایی برخوردار است، به‌طوری که اگر به هر مانعی برخورد کند تغییر مسیر داده و به رشد خود ادامه می‌دهد، فنولوژی این گونه در مناطق مختلف تحت تاثیر بارندگی (رطوبت مؤثر خاک) و درجه حرارت تغییرات بسیار فاحشی را نشان می‌دهد، به‌طوری که زمان گلدهی در منطقه موته اوخر اردیبهشت ماه است حال آنکه زمان گلدهی در منطقه سمیرم حتی به اوایل مهرماه هم می‌رسد. در منطقه موته طی سه سال مطالعه فنولوژیکی در سالهای ۱۳۷۷ با بارندگی ۱۶۴ میلیمتر (۱۳۲ میلیمتر در زمستان و ۳۲ میلیمتر در بهار) پدیده‌های فنولوژیکی کامل گردید و در سال ۱۳۷۶ با بارندگی ۱۰۶ میلیمتر (۴۷ میلیمتر و در زمستان و ۵۹ میلیمتر در بهار) نه تنها رشد زایشی اتفاق نیفتاد

بلکه رشد رویشی هم کامل نگردید، در سال ۱۳۷۸ با بارندگی ۱۰۲ میلیمتر (۹۰ میلیمتر در زمستان ۱۲ میلیمتر در بهار) رشد رویشی کامل گردید و حدود ده درصد بوته‌ها به مرحله گلدهی و پنج درصد آنها به بذر دهی رسیدند. با توجه به بررسیهای سه ساله به نظر می‌رسد که میزان بارندگی به خصوص بارندگی زمستانه تاثیر بیشتری بر روزی بروز پدیده‌های فتوولوژیکی این گیاه دارد. میزان علوفه تولیدی بین ۳۲ تا ۳۹۰ کیلوگرم ماده خشک در هکتار است که بسته به مناطق مختلف متغیر می‌باشد کمترین آن مربوط به منطقه موته و بیشترین آن مربوط به منطقه سمیرم است. در مقابل چرا وقطع مقاوم و در صورت عدم چرا خسبی شده واژ شادابی گیاه بهشت کاسته می‌شود که ممکن است گیاه از بین برود در بیشتر واحدهای اراضی و در انواع خاکها از جمله گچی و آهکی و کمی شور با بافت‌های مختلف دیده می‌شود در بافت‌های سبک تارهای کشنده و ریشه‌های فرعی افزایش می‌یابد در خاکهای به هم خورده با زهکشی مناسب بهترین و بیشترین مقدار رشد را دارد. در شبیهای مختلف و جهات متفاوت دیده می‌شود، ولی در اراضی کم شیب از تراکم و شادابی برخوردار است. در شبیهای شمالی به خصوص در مناطق استپی از تراکم و شادابی بیشتری نسبت به شبیهای جنوبی برخوردار می‌باشد که این امر به دلیل رطوبت بیشتر و نور و دمای کمتر است.

پیشنهادها :

۱. از این گیاه می‌توان در احیاء، اصلاح و توسعه مراعع و تثبیت خاک به خصوص خاکهای دست نخورده و احیاء پوشش گیاهی در دیمزارهای رها شده بهر گرفت.
۲. چون این گیاه ریشه‌های عمیق دارد می‌تواند با گندمیان چند ساله به صورت کشت مخلوط مورد استفاده قرار بگیرد.
۳. به نظر می‌رسد که این گونه آلرژی زا یا حساسیت زا باشد. بنابراین لازم است تا تحقیقاتی صورت بگیرد که آیا این گیاه بر روی دامها هم چتین تأثیری دارد یا نه.

تشکر و قدردانی :

از همکاری آقای عبدالله شمس و سایر همکاران در مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان اصفهان تشکر و قدردانی می‌گردد.

گرفتگاهان :

- ۱- ارزانی شمس آبادی، حسین، ۱۳۶۸، بررسی رابطه پوشش‌های تاجی و شاخ وبرگ و یقه گیاهان با تولید مرتع، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران
- ۲- الیاس آذر، خسرو، ۱۳۶۹، خاک شناسی (عمومی و خصوصی)، انتشارات جهاد دانشگاهی دانشگاه ارومیه.
- ۳- بتولی، حسین، ۱۳۷۶، بررسی جامعه شناسی گیاهی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
- ۴- بنوان، محمدتقی و دیگران، ۱۳۵۲، فنلوری نباتات مرتعی بومی و بیگانه در منطقه استپی همند آبرسید، موسسه تحقیقات جنگلها و مراعات
- ۵- بیگدلی مصطفی، ۱۳۶۷، تعیین مناسبترین روش اندازه‌گیری تولید گیاهان بوته‌ای (در منطقه خشک و نیمه خشک ایران) دانشگاه تربیت مدرس
- ۶- ثابتی، حبیب‌الله، ۱۳۵۵، جنگلها، درختان و درختچه‌های ایران، انتشارات سازمان تحقیقات کشاورزی
- ۷- حسینی، سیدعلی، ۱۳۷۶، آت اکولوژیکی گونه *Puccinellia distans* در منطقه گرگان و دشت، پژوهش سازندگی شماره ۳۶
- ۸- زرین کفشه، منوچهر، ۱۳۷۲، خاکشناسی کاربردی، انتشارات دانشگاه تهران
- ۹- رنجبری، احمد رضا، ۱۳۷۴، تعیین عناصر معدنی گیاهان غالب چهار منطقه عمده استان اصفهان، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تربیت مدرس.

- ۱۰- سایروس م، مک کل، ترجمه عوض کوچکی و دیگران ۱۳۷۴، بهره برداری از بوته های مرتعی، انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد.
- ۱۱- سعیدفر، مصطفی، ۱۳۷۳، بررسی امکان راهه مدل های آماری به منظور برآورد تولید در برخی از گونه های مرتعی استان اصفهان، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تهران.
- ۱۲- صادقیان، مجید، ۱۳۷۵، بررسی تغییرات انرژی، پروتئین و قابلیت هضم (تجزیه پذیری) سیزده گونه مرتعی استان اصفهان در مراحل مختلف فنولوژی، پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی خوارسگان
- ۱۳- لطفی، منصور، ۱۳۷۵، بررسی آت اکولوژی اروشیا سراتونیلیس در منطقه چهارباغ گرگان، پایان نامه کارشناسی ارشد
- ۱۴- فرامرزنیا، نجف، کشمیری، فخر الدین، ۱۳۷۶، نشریه شماره ۷۵۸، موسسه تحقیقات خاک و آب
- ۱۵- قورچی، تقی، ۱۳۷۴، تعیین ترکیبات شیمیایی و قابلیت هضم گیاهان غالب مرتع استان اصفهان پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه صنعتی اصفهان
- ۱۶- قهرمان، احمد، فلورنگی ایران جلد ۱۲ انتشارات موسسه تحقیقات جنگلها و مراعط
- ۱۷- قیطری، محمد و همکاران، بررسی برخی ویژگی های اکولوژیک گیاه جاشیر در استان کرمانشاه، پژوهش و سازندگی شماره ۳۲
- ۱۸- کردوانی، پرویز، ۱۳۶۷، جغرافیای خاکها، انتشارات دانشگاه تهران
- ۱۹- میین، صادق، ۱۳۵۸، رستنی های ایران جلد ۲ دانشگاه تهران
- ۲۰- مقدم، محمدرضا، ۱۳۷۷، مرتع و مرتعداری، انتشارات دانشگاه تهران
- ۲۱- یوسفی نجف‌آبادی، مهدی، ۱۳۷۵، بررسی فلور و تهیه نقشه پوشش گیاهی منطقه حفاظت شده قمسلو، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه شهید بهشتی.
- 22- Davis.P.H.flora of Turkey,Vol.2,Edinburgh university press England
- 23- Komarov,V.L.(Ed)1985.flora of the U.S.S.R vol.6
- 24.Linnae 1753 species plantarum vol .II
- 25-Parsa,Ahmad,flore de I Iran vol .4
- 26-Rechinger ,K.H.flora Iranica No. 172 Austria